

ΔΙΟΝΥΣΟΣ POST

Ανεξάρτητη ενημερωτική ιστοσελίδα για την αγαπημένη μας πόλη

ΑΡΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ ΣΤΟ ΔΙΟΝΥΣΟΣPOST

Του Βαγγέλη Ζιμετάκη.

Ο Άρης Γαβριηλίδης, εκ Πειραιώς ορμώμενος, αλλά μόνιμος κάτοικος Διονύσου εδώ και αρκετά χρόνια, είναι από τους πνευματικούς ανθρώπους που έχουν ξεχωρίσει. Συγγραφέας που έχει καταπιαστεί με όλα σχεδόν τα είδη λογοτεχνίας, ποιητής, γλύπτης, με δύο λόγια ένας ακούραστος, πολυτάλαντος δημιουργός. Με αφορμή την παρουσίαση την προσεχή Κυριακή-13 Ιανουαρίου, στις 11 το πρωί, στο Πολιτιστικό Κέντρο της ΔΕ Διονύσου, του νέου του βιβλίου («Νοσταλγώντας τη δεκαετία του '50»), το dionysospost κατάφερε να μιλήσει μαζί του. Ο Άρης Γαβριηλίδης άνοιξε την καρδιά του και στην ουσία αυτοβιογραφείται σε μια απολαυστική συνέντευξη, που θίγει και ζητήματα σχετικά με τον πολιτισμό στην περιοχή του Δήμου Διονύσου.

-Πώς ξεκινήσατε; Οι ρίζες ή οι σπουδές έπαιξαν ρόλο στην πορεία σας;

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Κερατσίνι του Πειραιά, σε προσφυγική οικογένεια. Άρχισα να εργάζομαι σε μια γειτονική βιοτεχνία από έντεκα χρονών και συνέχισα μέχρι τα φοιτητικά μου χρόνια, συνδυάζοντας εργασία και σχολείο, μαθαίνοντας παράλληλα αγγλικά. Αυτό δεν με εμπόδισε να είμαι, αυτό που ήθελα, «πρώτος μαθητής». Όνειρό μου ήταν να μπω στο πανεπιστήμιο, για δύο λόγους. Ο πρώτος, η ακόρεστη δίψα μου για μάθηση. Μου ήταν αδιανόστο να φανταστώ τον εαυτό μου δίχως πανεπιστημιακές σπουδές. Ο δεύτερος, η πίστη μου ότι αυτό ήταν το εισιτήριο για μια επιτυχημένη καριέρα. Μετά την αποφοίτησή μου από το Οικονομικό τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και την δίχρονη θητεία, σταδιοδρόμησα επί 41 χρόνια ως διευθυντικό στέλεχος σε ναυτιλιακές τράπεζες και επιχειρήσεις. Target accomplished, που ήθελα στις ταινίες, ο στόχος επετεύχθη!

-Τι σας έκανε να στραφείτε στο γράψιμο;

Από μικρός λάτρευα τα βιβλία. Διάβαζα πολύ. Σε ηλικία εννέα ετών είχα διαβάσει τους Αθλίους, ένα βιβλίο που με σημάδεψε, τον Δον Κιχώτη και πολλά άλλα. Πήγαυα τα καλοκαίρια στην αίθουσα δημοτικού συμβουλίου του Κερατσινίου, όπου λειτουργούσε μια υποτυπώδης βιβλιοθήκη με καμιά εκατοστή τόμους, και διάβαζα εκεί με τις ώρες. Από τότε τρέφω ιδιαίτερη αγάπη για τις δημοτικές βιβλιοθήκες. Έγραφα καλές εκθέσεις, το αγαπημένο μου μάθημα. Το έπαιρνα πολύ σοβαρά, βάζοντας αποσπάσματα από εξωσχολικά βιβλία, που είχα διαβάσει πρόσφατα, όπως «Ο Γεροστάθης» του Λέοντος Μελά. Σκάρωνα και στιχάκια. Όταν ήμουν δώδεκα, στο κυριακάτικο τραπέζι, ο πατέρας μου, τσαγκάρης, με ρώτησε τι ήθελα να γίνω όταν μεγαλώσω. «Συγγραφέας» απάντησα. Και το εννοούσα! Δεν σταμάτησα ποτέ να γράφω. Στο γυμνάσιο ανέλιξα με ευχαρίστηση τα λογοτεχνικά κείμενα και ποιήματα του βιβλίου των νεοελληνικών αναγνωσμάτων, μια λίστα που μου έχει μείνει μέχρι τώρα, όταν παρουσιάζω βιβλία άλλων συγγραφέων. Όμως εκείνες οι εργασίες με βοήθησαν να καλλιιεργήσω το οποίο συγγραφικό μου ταλέντο. Στα τριάντα, έγραψα τα πρώτα μου διήγημα, με στυλό φυσικά. Μετά την πρώτη γραφή το ξαναδιάβαζα, το διόρθωνα, πρόσθετα και αφαιρούσα λέξεις, προτάσεις ή παραγράφους το καθαρόγραφο από την αρχή, και επαναλάμβανα την ίδια διαδικασία πάλι και πάλι, δεκαπέντε ή είκοσι φορές. Ευτυχώς που αργότερα βγήκαν οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές. Κάνω τις διορθώσεις επί τόπου και έχω πάντα ένα καθαρό, έστω όχι τελικό, κείμενο. Αργότερα θέλησα να γραδώρω την αξία των διηγημάτων μου και έστειλα τέσσερα από αυτά σε σχετικούς διαγωνισμούς. Για να πειραματιστώ, το ένα από αυτά το έγραψα στην καθαρεύουσα και το άλλο στην αργκό. Διακρίθηκαν και τα τέσσερα. Αυτή η επιτυχία με έκανε να αποθρασυνθώ και να γράφω με μεγαλύτερη ζέση. Ωσπου ήλθε η ώρα των βιβλίων που έγραψα (το ένα έγινε best seller) και συνεχίζω να γράφω. Κάπως έτσι, «ανεπαισθίτως», που ήθελα και ο Αλεξανδρινός, έγινα συγγραφέας...

-Πείτε μας δυο λόγια για το έργο που πρόκειται να παρουσιάσετε στις 13/1...

Η δεκαετία του '50 καθόρισε την παιδική μου ηλικία και επηρέασε αποφασιστικά την ζωή μου. Είχα τότε, θαρρείς, μια βιντεοκάμερα μέσα στο κεφάλι, που κατέγραφε τα πάντα. Όλο αυτό το υλικό παρέμενε μέσα μου σαν μια θάλασσα αναμνήσεων. Έκανα συχνά νοερές βουτιές και έφερνα στην επιφάνεια εικόνες από την εποχή εκείνη. Άρχισα να δημοσιεύω στην τριμηνιαία εφημεριδούλα του Συλλόγου Αποφοίτων του Ε' Γυμνασίου Αρρένων Πειραιώς, της οποίας τυγχάνω εκδότης, άρθρα που μιλούσαν για διάφορα θέματα: παιδικά παιχνίδια, αθήνα, παιδικές λιχουδιές, κατηχητικό, θαλάσσια μπάνια, κινηματογράφος, καραγκιόζης και πολλά άλλα. Πολλοί συμμαθητές και κάποιοι παλιοί καθηγητές με παρότρυναν, ενθουσιασμένοι, να τα βγάλω σε βιβλίο. Έτσι, μάζεψα τα παλιά άρθρα, έγραψα καινούργια και τα εξέδωσα «ιδίως αναλώμασι» σε ένα βιβλίο μεγάλου σχήματος με 317 σελίδες. Περιέχει 77 κεφάλαια, ανεξάρτητα μεταξύ τους, και 200 ασπρόμαυρες φωτογραφίες της εποχής. Είναι γραμμένο με χιούμορ και γλαφυρότητα. Ξυρνάει μνήμες και περιλαμβάνει πολλά ιστογραφικά και εθιμογραφικά στοιχεία της εποχής.

-Έχετε δημιουργήσει μία ιστοσελίδα, η οποία φιλοξενεί όλα σας τα έργα. Μιλήστε μας για αυτήν την πρωτοβουλία.

Πράγματι, η ιστοσελίδα www.arisgavriliadis.gr είναι το πνευματικό μου σπίτι. Για τον ενδιαφερόμενο επισκέπτη, εκεί παρουσιάζω όλο μου το συγγραφικό και εικαστικό έργο: τα βιβλία που έχω γράψει, ολόκληρη την ποιητική συλλογή «Τα φλύαρα αποσιωπητικά...», την ηλεκτρονική γκαλερί, όπου εκθέτω τα έργα μικρο-γλυπτικής, τα «Arns-τουργήματα», όπως τα ονομάζω χιουμοριστικά, λογοπαίζοντας με το όνομά μου, (ας μη ξεχνάμε ότι το χιούμορ είναι διάχυτο σε ό,τι κάνω) και ποηλία, ποηλία άλλη. Βέβαια, από τις συγγραφικές μου δραστηριότητες δεν μπορούσε να απουσιάσει ο Διόνυσος. Στην ομώνυμη μηνιαία εφημερίδα, για πολλά χρόνια, διατηρούσα την στήλη «Έπεα πτερόεντα» όπου έγραφα 130 άρθρα για θέματα που αφορούσαν αποκλειστικά τον Διόνυσο. Από αυτά επέλεξα 28 και τα παρουσιάζω επίσης στην ιστοσελίδα μου. Ένας ηλεκτρονικός περίπατος σε αυτήν είναι ευχάριστος, ίσως και ωφέλιμος!. Σας βεβαιώ!

-Η διαδικτυακή ομάδα «Διόνυσος-Παράθυρο στην τέχνη» είναι και αυτή ένα από τα δημιουργήματά σας...

Είχα παρατηρήσει από καιρό ότι, ενώ υπάρχουν αρκετοί και έγκυροι ιστότοποι που ασχολούνται με θέματα του Διονύσου, έλειπε κάποιος που να έχει ως αντικείμενο αποκλειστικά την τέχνη. Έτσι, πολύ πρόσφατα, αποφάσισα να καλύψω το κενό. Αποκλειστικός σκοπός της Ομάδας είναι να προβάλλει την τέχνη σε όλες τις μορφές (θεατρικές παραστάσεις, βιβλία, ζωγραφική, μουσική, χορός κλπ.), που δημιουργείται από Διονυσιαίτες ή παρουσιάζεται στο δήμο Διονύσου για την ενήμερωση των συνδημοτών, των οποίων ευχαρίστως δέχεται σχετικές αναρτήσεις. Φιλοδοξώ να γίνει αυτή η Ομάδα πνευματικός τόπος συνάντησης Διονυσιαίων που είτε ασχολούνται ενεργά με την τέχνη, ως δημιουργοί, είτε είναι απλά φιλότεχνοι. Και υπάρχουν πολλοί στο Διόνυσο. Ήδη η Ομάδα αγκαλιάστηκε από αρκετούς και είμαι βέβαιος ότι, με τη πάροδο του χρόνου, όσο μαθαίνεται, θα μεγαλώνει.

-Θεωρείτε ότι η δημοτική αρχή συμβάλλει στην ανάδειξη του πολιτισμού στον Διόνυσο;

Χωρίς αμφιβολία, ναι! Αυτό το κάνει με πολλές μορφές. Κατ' αρχάς, είναι η διάθεση τεσσάρων αιθουσών που ανήκουν στον Δήμο: Μία είναι το θεατράκι στο Κρουονέρι, ένα κόσμημα αρχιτεκτονικής, όπου ανεβαίνουν πολλές και αξιόλογες ερασιτεχνικές θεατρικές παραστάσεις. Η άλλη είναι στον Άγιο Στέφανο, όπου συνεδριάζει το δημοτικό συμβούλιο αλλά διατίθεται και για ποικίλες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Η τρίτη είναι στη Δροσιά, όπου γίνονται οι Δευτεριότικες προβολές κινηματογράφου, και όχι μόνο. Κι ακόμη το Πολιτιστικό Κέντρο Διονύσου που βρίσκεται και αυτό στη διάθεση των πολιτών για βιβλιοπαρουσιάσεις, ομιλίες, μουσικές εκδηλώσεις, χορούς και πολλά άλλα και όπου η Δ.Ε. Διονύσου διοργανώνει ή συνδιοργανώνει πολλές πολιτιστικές εκδηλώσεις. Υπάρχει ακόμη η Δημοτική Βιβλιοθήκη Διονύσου, που προσφέρει μεγάλο έργο, υπάρχουν οι ετήσιοι εορτασμοί των Διονυσίων, τα ΚΑΠΗ που και αυτά παρουσιάζουν πολιτισμικό και ψυχαγωγικό έργο, η επιλεκτική διάθεση του αρχαιολογικού χώρου για καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, η έκδοση από τον δήμο βιβλίων σχετικών με τον Διόνυσο, οι πολυποίκιλες και σημαντικές δραστηριότητες του «Θέσπην», παλαιότερα το Συμπόσιο Γλυπτικής, και πολλά ακόμη. Όλα αυτά είναι γόνιμες εστίες παραγωγής πολιτισμού. Το μεγάλο πολιτιστικό έργο του δήμου συμπληρώνει η ετήσια οικονομική επιχορήγηση που δίνει σε πολλούς ανεξάρτητους συλλόγους που λειτουργούν στο Διόνυσο και προσφέρουν και αυτοί πολιτιστικό έργο, όπως π.χ. ο Εξωραϊστικός, οι δύο ροταριανοί όμιλοι και πολλοί άλλοι. Το ερώτημα είναι αν όλα αυτά είναι αρκετά ή η δημοτική αρχή θα μπορούσε να κάνει περισσότερα. Είμαι της αρχής ότι «ο εχθρός του καλού είναι το καλύτερο». Με αυτή την έννοια, ναι, θα μπορούσε να αυξήσει την συμβολή της στον πολιτισμό, βελτιώνοντας την αρωγή στις υπάρχουσες δομές και δραστηριότητες και δημιουργώντας παράλληλα νέες. Χωρίς πολλά λεφτά. Το θουκυδιδικό «φιλοκαλούμεν μετ' ευτελείας» μπορεί να έχει και εδώ εφαρμογή. Βέβαια, ο πλέον σημαντικός παράγοντας είναι η συμμετοχή των δημοτών στις πολιτισμικές δραστηριότητες, αφού όλα για αυτούς γίνονται και σε αυτούς απευθύνονται. Και εδώ ο δήμος μπορεί να κάνει πολλά, ενθαρρύνοντας, ενημερώνοντας και διευκολύνοντας την συμμετοχή αυτή, βάσει ενός στρατηγικού σχεδιασμού.

-Ποιες άλλες πολιτιστικές δράσεις θα θέλατε να λάβουν χώρα στον δήμο μας;

Πολλές και ποικίλες. Κορυφαία θεωρώ την αρχαιολογική και καλλιτεχνική αξιοποίηση του αρχαιολογικού χώρου του Διονύσου, στην Ραπεντώσα, του αποκαλούμενου «Βωμού». Είναι ένα παγκοσμίου ενδιαφέροντος μνημείο που ο δήμος οφείλει να αναδείξει με την συνεργασία των εμπλεκόμενων δημόσιων φορέων: υπουργείο πολιτισμού, αρχαιολογική υπηρεσία, κλπ. Ωσαύτως, η ανάδειξη του Διονύσου ως θεατρικό λίκνο (Θέσπης). Άλλες είναι η δημιουργία βιβλιοθήκης σε κάθε Κοινοτική Ενότητα, δημιουργία χώρων για φιλοξενία Λεσχών Ανάγνωσης και πολλά άλλα που μπορούν να ενταχθούν σε ένα στρατηγικό σχεδιασμό, που ανέφερα προηγουμένως, αντιλώντας παραδείγματα από πολιτιστικές δράσεις άλλων δήμων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

-Τι πιστεύετε ότι απομακρύνει τον κόσμο από την λογοτεχνία σήμερα;

Αν κάνουμε μια νοερή αναδρομή στις προηγούμενες δεκαετίες θα δούμε ότι η σημερινή κατάσταση δεν είναι τόσο κακή όσο φαίνεται. Σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε στο παρελθόν, οι τίτλοι λογοτεχνικών βιβλίων που εκδίδονται κάθε χρόνο ακόμη και τώρα, στην οικονομική κρίση, δεν είναι λίγοι. Αυτό σημαίνει ότι κάποιοι διαβάζουν (κυρίως γυναίκες, αυτές πλειοψηφούν στο θέατρο και στην όπερα, αυτές στηρίζουν τον πολιτισμό). Βέβαια, τα λογοτεχνικά βιβλία που διαβάζονται σήμερα είναι πολύ λιγότερα από ό,τι ήταν πριν από την κρίση. Ο ρόλος του οικονομικού παράγοντα είναι προφανής. Η απολύτως οικονομική ήυση παραμένει η δανειστική βιβλιοθήκη, η οποία διαδραματίζει ένα μεγάλο πολιτιστικό και κοινωνικό ρόλο. Υπάρχουν όμως και άλλοι παράγοντες με κυριότητα σε κάθε εξέφραση της ζωής μας του ηλεκτρονικού υπολογιστή και των μέσων μαζικής δικτύωσης (facebook, κλπ.). Η υπέρμετρη χρήση τους κλέβει χρόνο από την ανάγνωση βιβλίων.

-Υπήρξε κάποιος συγγραφέας που αποτέλεσε πρότυπο για εσάς;

Ναι, ανάλογα με το τι γράφω. Για παράδειγμα, όταν γράφω διήγημα έχω στον νου τον Αμερικανό συγγραφέα Ο' Χένρυ, από τον οποίο πήρα το στοιχείο της αναπάντεχης ανατροπής της υπόθεσης στο τέλος, τον Έντγκαρ Άλλαν Πόε, ο οποίος με επηρέασε σε δύο-τρία διηγήματα μυστηρίου, τον Νίκο Τσιφόρο, όταν έγραψα το χιουμοριστικό διήγημα στην αρχή ή τον Βιζυινό όταν έγραψα εκείνο στην καθαρεύουσα. Για το αστυνομικό μου μυθιστόρημα, «Το μυστικό της Χάρλνι στρητ» είχα πρότυπο τον Γιάννη Μαρτή, πράγμα που φαίνεται πεντακάθαρα στο κείμενο αφού εντάσσω εκεί, ως λειτουργικά μέρη, αποσπάσματα από βιβλία του. Στην ποίησή μου υπάρχει πάντα, χωρίς να φαίνεται, ο Καβάφης. Στην θεατρική μου κωμωδία «Η πρόβα», που παίχτηκε σε επτά παραστάσεις από ερασιτεχνικό θίασο, οι επιρροές μου ήταν πολλές: Μπოსτ, δημοτική ποίηση, θέατρο σκιών, ελληνική επιθεώρηση. Βέβαια, το μέγα πρότυπο για μένα υπήρξε ανέκαθεν ο Ουγκώ. Αν επρόκειτο να με εξορίσουν σε κάποιο ερημονήσι με δικαίωμα να πάρω μαζί μου μόνο δύο βιβλία, αυτά θα ήσαν οι Αθληοί και η Ιλιάδα.

-Έχετε σκεφτεί ποτέ να ασχοληθείτε με την πολιτική;

Πριν από χρόνια έθεσα υποψηφιότητα ως σύμβουλος, στον (παλιό) δήμο Διονύσου. Με τίμησαν τότε 270 συμπολίτες μου με την ψήφο τους αλλά ο συνδυασμός δεν εξελέγη. Έκτοτε καμία άλλη τέτοια φιλοδοξία δεν έχω, απορροφημένος από τις άλλες μου δραστηριότητες. Όμως παραμένω ενεργός πολίτης, ενημερωνόμενος για τα τεκταινόμενα και αξιοποιώντας κατάλληλα την ψήφο μου. Και στο θέμα της ενημέρωσης, κύριε Ζιμετάκη, καθοριστικός είναι ο ρόλος των τοπικών ΜΜΕ, μεταξύ των οποίων το έγκυρο dionysospost.gr.

Θερμά σας ευχαριστώ για την συνέντευξη και τις καίριες ερωτήσεις σας. Εύχομαι καλή χρονιά σε εσάς, στους συνεργάτες σας, και σε όλους τους αναγνώστες!